

βυζαχτέριν επίθ. οὐδ. ἀμάρτ. βυζαχτέρ' Πόντ. (Τμερ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βυζαχτός, ὁ παρὰ τὸ βυζαίνω, διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τέριν, δι' ἣν ἰδ. -τήρι.

Τὸ θηλάζον. Συνών. ἐν λ. βυζαλιχτέριν.

βυζέλλι τό, ἀμάρτ. β'ζέλλ' Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλι.

Τὸ μικρὸ βυζί: Ἄσμ.

Ἐλα, γύπνε, καὶ πᾶρε το | καὶ πάρε το 'ς τ'ἀγὰ τ' ἀδέλ'
νὰ τὸ δῶν' ἢ Παναγιούδ' β'ζέλλ' | καὶ ὁ Χριστός μας
σταφυλέλλ'

(βαυκάλ.) Συνών. βυζάκι **A 1**, βυζούλλι, βυζουρι-
δάκι, βυζουριδί.

βυζί τό, βυζίν **A**. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Κύπρ. Λυκ. (Λι-
βύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Κερασ. Τραπ. κ. ἀ.) βυζί κοιν.
καὶ Ἀπουλ. (Καλημ.) Καππ. (Ἀραβάν.) Πόντ. (Οἶν. Ὀφ.)
β'ζι βόρ. ἰδιώμ. βυζ-ζίν Κῶς Χίος (Ὀλυμπ.) βυζ-ζι Σύμ.
Χίος (Πυργ.) βυτζι Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.) βυτζι
Σίφν. Χίος βουζι **A**. Ρουμελ. (Καρ.) Ἡπ. (Δρόβιαν. Ρα-
βέν.) Θράκ. Τσακων. ὕζι Κάμπ. μυζ-ζίν Ἰκαρ. μπουτζι
Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. βυζίν. Περί τῆς λ. ἰδ. Κορ. Ἀτ.
2,28 ΓΧατζιδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 5(1918/20) 15-16, ἐν
Ἀθηνᾶ 37(1925) 244, 38(1926) 15 κέξ. καὶ ἐν Glotta 15
(1927) 144 κέξ. Διὰ τὸν τύπ. μυζ-ζίν ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ
2, 422, 426.

A) Κυριολ. **1)** Ὁ μαστός τῆς γυναικὸς καὶ τῶν θη-
λαστικῶν ζώων κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ.) Καππ. (Ἀρα-
βάν.) Πόντ. (Οἶν. Ὀφ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. Ἡ γυναῖκα
- ἢ κωπέλλα ἔχει μεγάλη βυζιά κοιν. Ἡ ρῶγα τοῦ βυζιοῦ
κοιν. Τὸ βυζί τῆς γίδας - τῆς προβάτας - τῆς σκύλλας κτ.
Ἐγέννησε ἢ γυναῖκα του, ἀλλὰ δὲν ἐκατεβάσασιν γάλα τὰ βυ-
ζία τῆς Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) Ἐβγαλε καρκίνο ἀπ' ὅς τὸ
βυζί καὶ τῆς τὸ κόψασιν αὐτόθ. Οὐτὸ ἔχουνε γάλα τὰ βυ-
ζία μ' Ὀφ. Ἐγὼ μοζοῦντα τὸ βουζί σι (πονεῖ τὸ βυζί τῆς)
Τσακων. Σκίσκε ἢ ἀμαζόνα τ'ς καὶ φάν'κε τὸ β'ζι τ'ς
Θράκ. (Τσακίλ.) Ἡβγαλὶ τὰ β'ζά τ'ς τοῖ καταρειώταν Λέσβ.
|| Φρ. Βάζω 'ς τὸ βυζί (θηλάζω) κοιν. Ἀρχίζει τὸ παιδί
νὰ πιάνη βυζί (ἀρχίζει νὰ θηλάζῃ) Μακεδ. (Σιάτ.) Παιδί
τοῦ βυζιοῦ (βρέφος θηλάζον) Πελοπ. (Κορινθ.) Μουρὸν
τοῦ βυζιοῦ (μουρὸν = μωρὸν) Λυκ. (Λιβύσσ.) Ἡπηρες του
τὸ βυζί (τοῦ ἐσταμάτησεν τὸν θηλασμόν) Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Μέσ' 'ς τοὶ ρῶες τῶ βυζῶ σου νὰ ναι οἱ χίλιοι διαόλοι καὶ
νὰ μὴν ἔχουν ἐβγαλημό! (ἀρὰ) αὐτόθ. Βεῖκε β'ζι καὶ β'ζαίν'
(ἐκμεταλλεύεται ἄνθρωπον εὐπορον) Θράκ. (Σαρεκκλ.)
|| Γνωμ.

Τὸ βυζί καὶ τὸ μαλλί | τῶ γυναικῶν ἢ στολὴ
Πελοπ. (Λάστ.) Ἀντρας μὲ μουστάκι καὶ γυναῖκα μὲ βυζί
δὲ θέλουν ὁρμήγεια Πελοπ. (Ἀρκαδ.) || Ἄσμ.

Οὐδὲ μάλαμ' εἶν' αὐτὸ καὶ οὐδὲ καθάριον ἀσήμι,

αὐτὰ εἶν' τῆς κόρης τὰ βουζιά, τῆς κόρης κορφοβούζια

Καρ.

Θέλεις μὲ πέτρα δεῖρε με, θέλεις μὲ τὸ λιθάρι,

θέλεις μὲ τ' ἄσπρο σου βυζί δεῖρε με 'ς τὸ κεφάλι

Θεσσ.

Σὰ δὲ λεμόνι τ' ἄγουρο μυρίζον δὰ βυζά σου,

καὶ τὰ μυρίστηκα κ' ἐγὼ κ' ἐβῆκα 'ς τὸ σεβδά σου

Κρήτ. || Ἄσμ.

Ῥκινήσαν τὰ βυζ-ζάκια σου πομπρὸς νὰ καρυνών-νουν,
ἐσέναν κάμνουν ὁμορφην κ' ἐμένα θανατών-νουν

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Κῶς. Συνών. μαστός, τζιτζί. **2)** Ἡ θηλὴ τοῦ μα-
στοῦ Πελοπ. (Μαζαίικ.) Σίφν.: Ἡ κηροκομήσανε τὰ βυν-
τζιά τῆς γάτας (κηροκομᾷ = ἐπὶ μαστῶν, φράζει ἢ θηλὴ
τοῦ μαστοῦ καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ τὸ γάλα) Σίφν.
Ἀργεντὰ βγάξει γάλα τ' ἀρφανὸ βυζί (ἀρφανὸ βυζί = ἡ θηλὴ
ἢ ὑπάρχουσα παρὰ τὴν κυρίαν τῶν μαστῶν θηλὴν εἰς τὰ
αἰγοπρόβατα καὶ ἡ ὁποία σπανίως ἐξάγει γάλα) Μαζαίικ.

3) Συνεκδ. τὸ γάλα πολλαχ.: Ἡ λεχὼνα εἶναι ὁκεπα-
σμένη νὰ μὴ πάρῃ ἢ ἀβασκανία τὸ βυζί Ἡπ.

B) Μεταφ. **1)** Ὁζος, κόμβος κορμοῦ δένδρου Εὐβ.
(Στρόπον.) Σκῦρ. Χίος: Ἐλουκάβαθον ἀπὸ β'ζι δέντρον
Στρόπον. Γουρουνογάβαθον ἀπὸ βουτζιά τῶν πλατάνων Χίος.
Μὲ τὸ β'ζι πιάνει οἱ βλαστοὶ (πιάνει = πιάνουν, φυτρώνουν,
οἱ βλαστοὶ οἱ ἀποσπώμενοι ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῶν
δένδρων ἐξογκωμάτων φυτευόμενοι ριζοβολοῦν καὶ γίνον-
ται δένδρα) Σκῦρ. **2)** Εἶδος αἰμορροΐδων Κωνπλ. — Λεξ.

Περίδ. Βυζ. **3)** Εἶδος λαχάνου Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) **4)**
Τὰ κύτταρα τοῦ κηροῦ, εἰς τὰ ὅποια αἱ μέλισσαι ἐναπο-
θέτουν τὸ μέλι Εὐβ. (Καλύβ. Κάρυστ.) **5)** Πληθ., αἱ μυ-
ζητικαὶ θηλαὶ τῶν πλοκάμων τοῦ ὀκτάποδος Κῶς Νάξ.
(Ἀπύρανθ.) **6)** Ὁ μαστοειδὴς ἄκμων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου
τίθεται τὸ καψύλιον εἰς τὰ ἐμπροσθογεμῇ ὄπλα Θεσσ.
(Καλαμπάκ.) Θράκ. (Τσακίλ.) **7)** Τορμίσκος κοχλιού-
μενος ἐπὶ τοῦ ἐμβόλου μηχανῆς πρὸς ἀποτροπὴν στροφῆς
ἐλατηρίων ἐντὸς τῶν αὐλάκων Προπ. (Κύζ.) **8)** Καμι-
νάδα ἢ πυράκμων ἐν τῇ ὀπλοουργίᾳ αὐτόθ. **9)** Ἀνά-
γλυφον κόσμημα ἄνωθεν τῆς ἐστίας καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς
προσθίας ὀψευς τοῦ θόλου Σκῦρ. **10)** Ὑπὸ τὸν τύπον
τὰ βυζιά τῆς Ἀφροδίτης, εἶδος καρποῦ τῆς ρωδακινέας
τῆς κοινῆς (Persica vulgaris) Ζάκ. **11)** Ὑπὸ τὸν τύπον
βυζί τῆς γίδας, εἶδος σταφυλῆς, τῆς ὁποίας αἱ ρᾶγες εἶναι
μεγάλαι καὶ ἐπιμήκεις παρεμφερεῖς πρὸς τὴν θηλὴν τοῦ
μαστοῦ Μακεδ. Συνών. ἀγούμαστος. **12)** Ὑπὸ τὸν
τύπον βυζιά τῆς κάτ-τας, εἶδος μικρῶν γεωμήλων αὐτο-
φυῶν καὶ ἐδωδίμων Κύπρ. (Καρπασ.) **13)** Ὑπὸ τὸν τύ-
πον βυζί τῆς θάλασσας, τὸ ζυφόφυτον ἀλκυονίδιον (Διοσκ.
5,135), εἶδος τοῦ γένους τῶν ἀλκυοναρίων (alcyonaria)
τῆς τάξεως τῶν ἀνθοζώων (anthozoa) Λεξ. Περίδ. Αἰν.
Βυζ. Βλαστ. 435. Συνών. ἀλικουρτέα, θαλασομάννα.

14) Ὑπὸ τὸν τύπον βυζιά τῆς σφεντόνας, τὸ κέντρον
ἐφ' οὗ τοποθετεῖται ὁ λίθος πρὸς ἐκσφενδόνισιν.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Β'ζι καὶ ὡς τοπων. Θάσ.

βυζιάζω ἀμάρτ. βυδ-τζιάδ-τζω Ἀπουλ. Καλαβρ.
(Μπόβ.) βυγιάζον Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζί. Εἰς τὸ βυγιάζου ἀπεβλήθη τὸ
ζ κατ' ἀνομοίωσιν.

Βυζαίνω **A 2**, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Βυγιάζον τὸ παιδί
καὶ δὲ δοροῦ νὰ ρθοῦ τώρα Κίτ. Μάν. Ἐτώρα ποῦ βυγιά-
ζει τὸ κασιόκι εἶναι εὐκόλο νὰ πιάσῃς τὴ γίδα αὐτόθ.

βύζιασμα τό, ἀμάρτ. βύγιασμα Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)
Ἐκ τοῦ ρ. βυζιάζω.

Βύζιασμα **A 1**, ὁ ἰδ.: Ἐναι ὥρα γὰ βύγιασμα, γι'
αὐτὸ κλαίει τὸ παιδί.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Β'ζι καὶ ὡς τοπων. Θάσ.

βυζίκι τό, ἀμάρτ. βυδ-τζιάδ-τζω Ἀπουλ. Καλαβρ.
(Μπόβ.) βυγιάζον Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζί. Εἰς τὸ βυγιάζου ἀπεβλήθη τὸ
ζ κατ' ἀνομοίωσιν.

Βυζαίνω **A 2**, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Βυγιάζον τὸ παιδί
καὶ δὲ δοροῦ νὰ ρθοῦ τώρα Κίτ. Μάν. Ἐτώρα ποῦ βυγιά-
ζει τὸ κασιόκι εἶναι εὐκόλο νὰ πιάσῃς τὴ γίδα αὐτόθ.

βύζιασμα τό, ἀμάρτ. βύγιασμα Πελοπ. (Κίτ. Μάν.)
Ἐκ τοῦ ρ. βυζιάζω.

Βύζιασμα **A 1**, ὁ ἰδ.: Ἐναι ὥρα γὰ βύγιασμα, γι'
αὐτὸ κλαίει τὸ παιδί.

βύζικας ὁ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζίκι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ας.
Βυζίκι **2**, ὁ ἰδ.

βυζίκι τό, Ρόδ. Τήλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βυζί καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίκι.

1) Μικρὸν ἀρνίον ἢ ἐρίφιον ἀνατρεφόμενον εἰς τὴν
οἰκίαν καὶ οὐχὶ εἰς τὸ ποίμνιον ἐνθ' ἄν. **2)** Εἶδος πα-

TOM. Δ' - 22

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ρασίτου φυτού ἐπὶ τοῦ θάμνου κίστος (cistus), τὸ ὁποῖον φέρει ῥάγας πλήρεις γλυκέος χυμοῦ Ρόδ. Συνών. κά-
τσαρας, κατσαρίστρα. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύ-
πους *Βυζίκι* καὶ *Βυζίτσι* Πελοπν. (Γορτυν.) καὶ *Βυζίκια* Ρόδ.

βυζοβόλι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *βόλι*.

Πλήθος μαστῶν. Συνών. *βυζοθάμα*, *βυζοθέμι*,
βυζομάνι.

βυζοθάμα τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζι* καὶ *θάμα*.

Βυζοβόλι, ὁ ἰδ.: *Μουρέ, εἶδα βυζοθάμα* 'ναι ποῦ τὸ
'χει ὁ χοῖρος ἐκεῖνος, δεκαπέντε *βυζά* ἔχει!

βυζοθέμι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *θέμι*.

Βυζοβόλι, ὁ ἰδ.

βυζολόγι τό, ἀμάρτ. *βυζολοί* Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζολόγος*.

Βυζολόγος, ὁ ἰδ.

βυζολόγος ὁ, Ἀθῆν. Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *λό-
γος*, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 247 κέξ.

1) Τὸ θήλαστρον τῶν βρεφῶν. Συνών. *βυζορρώ-
γιν*, *ρῶγα*, *ρωγοβύζι*. 2) Ὁργανον δι' οὗ ἀφαιρεῖ-
ται τὸ γάλα τῆς γυναικός, ὅταν εἶναι ἀδύνατος ὁ θηλασμός.

βυζομάνι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζι* καὶ τῆς καταλ. - *μάνι*.

Βυζοβόλι, ὁ ἰδ.

βυζοπιάνω Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *β'ζουπιάνου*
Εὔβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζι* καὶ τοῦ ρ. *πιάνω*.

1) Πιάνω, θωπεύω τοὺς μαστοὺς τῆς γυναικός Κρήτ.
Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἄσμ.

*Παίρνει ὁ μακρὺς τὴν ὁμορφὴν καὶ 'ς τὸ καράβι πάει,
ἀρχεῖ νὰ τὴν τζιδοφιλῇ καὶ νὰ τὴν βυζοπιάνῃ*

Ἀπύρανθ. 2) Λαμβάνω κατὰ πρῶτην φορὰν τὸν μα-
στόν πρὸς θηλασμόν, ἐπὶ ἀρτιγεννήτου βρέφους ἢ νεο-
γνοῦ θηλαστικῶν ζώων Εὔβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.):
*Β'ζόπιασι τοὺν πιδὶ Αἰτωλ. Γεννήσαν οἱ προβατῖνες κι ὡς
νὰ πυριμένον νὰ ἰδοῦ ἂν θὰ β'ζουπιάσ'νι τ' ἀρνιά ξ'μέρουσ'*
Ἀκρ. 3) Βοηθῶ τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος ἢ νεογνὸν
θηλαστικοῦ ζώου νὰ ἀνεύρῃ τὸν μαστόν καὶ νὰ θηλάσῃ
Εὔβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Ἡ μάννα τοῦ β'ζουπιάν'*
*τοῦ πιδάκ' γιὰ νὰ συν'θίσ' Αἰτωλ. Φασκιουμένου τοῦ μουρῶ
τὸ β'ζουπιάν' ἢ μάννα 'ς τὸ β'ζι τῆς αὐτόθ. Οὐ τσουπάρ'ς
β'ζουπιάν' ὅσα ρ'φάκια δὲ διάνουν β'ζι αὐτόθ.*

βυζόπονος ὁ, Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) — *Λεξ. Αἰν.*

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζι* καὶ *πόνος*.

Ὁ πόνος τοῦ μαστοῦ ἐνθ' ἀν.

βυζορράδικο τό, Κρήτ. (Ἱεράπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζι* καὶ *ραδίκι*.

Εἶδος ἀγρίου χόρτου ἐδωδίου.

βυζορρώγιν τό, Πόντ. (Οἰν.) *βυζορρώιν* Πόντ. (Κε-
ρασ.) *βυζορρώγι* Καππ. (Ἀραβάν.) Πόντ. (Οἰν.) *βυ-
ζορρώ* Πόντ. (Ἱμερ. Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) *βυζορρώχ'*
Καππ. (Ἀραβάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζι* καὶ *ρῶγα*.

1) Ἡ θηλὴ τοῦ μαστοῦ αἰγός ἢ προβάτου Πόντ. (Κο-

τύωρ. Οἰν.) 2) *Βυζολόγος* 1, ὁ ἰδ., Πόντ. (Ἱμερ.
Κερασ. Κοτύωρ. Οἰν. Τραπ.) 3) Θηλοειδὲς θυλάκιον
ἐξ ὑφάσματος ἀραιοῦφάντου, ὅπερ πληρούμενον ἐκ γλυ-
καντικῆς οὐσίας δίδεται πρὸς θηλασμόν εἰς τὰ βρέφη
Καππ. (Ἀραβάν.) Πόντ. (Κοτύωρ.)

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Βυζορρώγια* καὶ ὡς τοπων. Πόντ.
(Οἰν.)

βύζος ὁ, σύνθη. *βύζ-ζος* Κῶς Χίος (Ὀλυμπ.) *βύ-
ζους* βόρ. ἰδιώμ. *βύζα* ἢ, Θήρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βυζι* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *ος*.

Μεγάλος μαστὸς σύνθη.: *Ἐπέταξε δὲ βύζο τζ' ὄξω
καὶ βύζασε δὲ παιδί τζη Νάξ.* (Ἀπύρανθ.) *Κοίταξο τί βύ-
ζους ποῦ ἔχει ἐτούτη ἢ κωπελλίτσα Πελοπν.* (Κίτ. Μάν.)
*Κόβγει τοοὶ βύζες τοη ποῦ ἦτανε μεγάλες, γματι ἦτανε δρα-
κόντισσα Θήρ. Ἐχ' κατ' βύζους σὰ κουτρώγια Εὔβ. (Ἀκρ.)
Συνών. βυζαρίδι, βύζαρος, βυζαρώνα, βυζούκλα.
Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπον *Βύζος* καὶ ὡς παρωνύμ. Πελοπν.
(Κίτ. Μάν.) *Βύζ-ζος* Χίος (Ὀλυμπ.)*

βυζοσακκούλλα ἢ, Ἀθῆν. Πειρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βυζι* καὶ *σακκούλλα*.

Γυναικεῖος στηθόδεσμος.

βυζοῦ ἐπίθ. θηλ. Κρήτ. Κωνπλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
Πελοπν. Ρόδ. κ.ά.—*Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ.* 387. *βυζ-ζοῦ*
Κῶς *ἀβυζοῦ* Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. *βυζοῦ*. Ἰδ. Διήγησ. παιδιόφρ. στ. 468
(ἐκδ. Wagner σ. 157) «στραβοκεραία καὶ βυζοῦ καὶ πετρο-
φαγωμένη, ἀπλῶς νὰ στέκης ὡς λωλὴ καὶ νὰ ἀναχαράσσης».

1) Ἐπὶ γυναικός, ἢ ἔχουσα μεγάλους μαστοὺς Κρήτ.
Κωνπλ. Κῶς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. Ρόδ.—*Λεξ. Μπριγκ.*
Βλαστ. 387: *Βυζοῦ ποῦ 'ναι καὶ 'φτή, σὰ φλασκιά εἶναι
τὰ βυζά τζη! Ἀπύρανθ. || Παροιμ.*

*Τὴν ἀκαμάτρη τὴν βυζοῦ καὶ τὰ βυζιά βαροῦν τὴ
(ἐπὶ ὀκνηρῶν) Ρόδ. 2) Πονηρὸν πνεῦμα, μάγισσα Κρήτ.
Πόντ. (Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): *Δέβα χάθετε, ἀβυζοῦ* (φύγε
ἀπ' ἐδῶ, μάγισσα). Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Β'ζοῦ* καὶ ὡς
τοπων. Στερελλ. (Δεσφ.)*

βυζούδα ἢ, ἀμάρτ. *β'ζούδα* Ἱμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζοῦδι*.

Χόρτον ἐδώδιμον: *Γέμονσα ἓνα καλάθ' β'ζοῦδης.*

βυζούδι τό, πολλαχ. *βυζούδιν* Κύπρ. *β'ζοῦδ'* Θάσ.
Θράκ. (Αἰν.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *οῦδι*.

Ὁ μικρὸς μαστὸς ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ.

*Νὰ πῶ γιὰ τὰ βυζούδια τῆς ποῦ 'ν' ἄσπρα σὰν τὸν γάλα,
οὔδι πουλλὰ μικρά 'τανε οὔδι πουλὺν μιγάλα*

Θάσ.

*Χαρῶ τα τὰ βυζούδια σου τὰ φραγκολεμονάτα,
Θεέ μου, νὰ βαρύνηκες, νὰ μοῦ 'πες, ἔλα, νὰ τα
Κύπρ.*

βυζούκλα ἢ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - *οῦκλα*.

Βύζος, ὁ ἰδ.

βυζούλλι τό, ἀμάρτ. *βυζούλλ'* Μακεδ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *βυζούλλι*. Πβ. Ἐπαινος τῶν γυναικῶν
στ. 601 (ἐκδ. ΚΚrumbacher σ. 601) «καὶ ἀνοίγουν τὰ
τραχήλια | δείχνουσιν καὶ τὰ βυζούλλια | καὶ τὰ στήθη καὶ
πλατάρια | δείχνουν τα εἰς τὰ παζάρια».

Ὁ μικρὸς μαστὸς: Ἄσμ.

